

РОБОЧИЙ НАРОД

ROBOTCHYJ NAROD

THE WORKING PEOPLE

ПОРЯДКОВЕ ЧИСЛО 94.

ОРГАН ФЕДЕРАЦІЇ УКРАЇНСЬКОЇ СОЦІАЛ-ДЕМОКРАТІЇ В КАНАДІ.

REGULAR NUMBER 94.

PIK IV.

Ч. 27.

СЕРЕДА, 10. ЛИПНЯ, 1912.

WINNIPEG, MAN.

WEDNESDAY, JULY, 10, 1912

No. 27. VOL. IV

НОВИНИ.

Минулої середи закінчила ся великим гучом демократична конвенція в Балтімор номінованем кандидата на президента Вільсона. Він дістав за собою 990 голосів. Віцепрезидентом номіновано М. Маршалла. Коли читано платформу Вільсона, на галі повстав такий хаос, що ніхто не мав навіть поняття о що річ ходить. Про Рузвелта і Тафта вже всі знають, що то за пташки. Хтож є Вільсон?

Два роки тому влад ліхто навіть на знав чи існує де такий Вільсон на світі. Він був тихоньким президентом університету. До р. 1910 мало інтересував ся політичними справами. Свою кар'єру здобув він завдяки праці сенатора Сміта одного із демократичних „босів“. В своїй Нью Джерзі в останніх літах мали перевагу республікани. Смітові не було се по нутрі він постановив за велику ціну здобути сей стейт для демократів. Позаяк Сміт був знаний як орудіє Вол Ст., ддятого постановив він зробити губернатором Вільсона. Так і стало ся. Однак по часі Сміт побачив, що дав ся надати своему протегуваному Вільсонові. Вільсон закушавши так маємої політики, яка впровадить ся між демократичними „босами“, постановив скинути з себе опіку Сміта і стати собі „босом“. Се показало ся при виборі сенатора Мартіна з Нью Джерзі, якого вибрано одиноко за працю Вільсона. Тоді доперва побачив Вол стріт, що з Вільсона буде хитрий політикер, коли він в сей спосіб потрафив впровадити старого Сміта в поле. Від того часу

капіталісти стали популяризувати Вільсона як „реформатора“, а сам він став обізнати край та завзято працювати за собою бруду політикою. Остаточо трости прийшли до переконаня, що ири такий роботи Вільсона можна буде впровадити богато устав, які віддадуть край в руки капіталістів, і з тої причини не ставили йому при номінації найменшої перешкоди. В сей спосіб Вільсон став кандидатом на президента.

По довній обструкції українських послів в австрійським парламенті, міністер просвіти Гузарек в імені правительства зложив слідуєчу декларацію:

1. Цсар запевняє Українців, що їх культуральне бажанє буде сповнене.

2. Теперішні українські професори на львівським університеті позістануть аж до отвореня українського університету.

3. Час заснованя університету буде скорочений.

4. Українці задержать до теперішні права до стипендій.

5. Що до місяця укр. університету, то рішить ся опісля.

Декларацію сю Українці прийняли і будуть вести еше в сій справі переговори з правительством.

Минувшого тижня відбувалсь розправа Дейдеа в справі морду якого він допустив ся на Стефанові Вуйцікові в Гімлі. По розібраню цілої справи, всі 12 судії узнали, що Дейдеа є винен. Вирок з невідомої причини відложили на понеділок, приказуючи вазничним сторожам уважати на Дейдеа, щоб сей не поповнив самоубійства. Однак сі не могли його достережи, бо Дейдеа

чуючи ся винним, в понеділок рано повісив ся на власній сорочці і так скінчив своє католицьке житє.

Іще одєк зразок релігійного фанатизму. В місті Постуль, в Зл. Державах умерла 16-літна дівчина на пропасницю (фебру). Ватко сей дівчини належить до релігійної секти, котра не узнає жадних ліків, а всі свої надії покладає на молитви. Коли владана дівчина захорувала, всі приклонники сей секти зібравсь до її покою і дачьме рятувати умираючу дичину молитвами. Коли хтось з сусідів покликав до хорої лікарів, то загорілиця їм не пустили лікарів в ату, стали до них стріляти аж доки дівчина серед болі не скінчила свого житя. Тепер прокуратор провадить проти сей загорілої бабди слідство, яке певно не скінчить ся безкарно.

Дня 4 липня страшна катастрофа лучила ся на жезліницї коло Корнінг в Злуч. Державах. Катастрофа наступила з причини мраки наїханєм поспішного поїзду на звичайний. 40 людей згнуло на місці а поверх 60 страшно покалічених відставлено до шпиталю. Більша часть забитих походила з Скрантон і Ньюарку.

Один американський інженер винайшов великої вартости прилад, котрий буде запобігати аудареням потягів. Пробі показали, що його винахід є добрий. Пустив він напроти себе два потяги без машиністів. Потяги гнали з цілою скорістю а коли зближувались до себе на якусь віддалі, автоматично задержали ся без помічі машиністів. Такий винахід безперечно принесе людству велику при-

слугу, бо зменшить катастрофи, яких нані маємо десятками кожного дня.

Недавно прибув до Шангаю спеціально висланий подорожник, що переїшов провінції Кіанг Су і Анхвей в Китаю і описує нечувані річи про страшний голод і голодотство у тих провінціях. Великий голод панує у тих провінціях ще від вересня м. р., коли то величезна поїнів навіствла-рижеві поля і знищили увесь збір. Майже третя часть населеня вже вимерла, а ті, що полишили ся при житю, з'їдають одні других. Дороги і публичні місця повні гниючих трутів, а що нена кому їх поховати, то можна надіяти ся розширення пошестий.

В околиці Гетляндії в краю Данії на північ від Німеччини викопали хліб, що походить з часів Вікінгів томи тисяч літ. Незвичайну викопалну сю віддано до міста Штокгольму, де учелі-професори хемічними дослідями в університетських інститутах ствердили, що хліб був спечений з кори соєвоної і мукки з гороху. Горіх управляли в сусідній Швеції вже в дев'ятім століттю по Христі. У викопаних часів передісторичних натрафляно кілька равів на бохонці хліба; знаходжено їх в Египті, в Швайцарії, рідше однак в північних краях. При відкопуваню старого замку („Городище“) коло міста Воберо в р. 1898. анайшов учелний професор Шнітгер бохонць хліба спечений із збіжя. Понад десять віків перебув він в землі.

Шеф поліції в Лена, на Сибірі, де недавно російське правительство вимордувало кілька сот робітників — оголосив відозву, що если робітники в 8 днях не згодять ся на умовини які дає компанія, так всіх їх повіганяють з того округу. В Росії се можливе!

Франція знаходить ся тепер в критичнім положеню. Як виказують обчислення, то в останнім році умерло 35 людей більше, як ся уродило. Тимчасом в Німеччині прибуває кожного року по 145 осіб на кожних 10,000 мешканців. Крім зменшуваня ся народности в Франції, зростає там число злочинів. Морди поповновати з змною кровю належать там до порядку денного. Як твердять вчені, то Франції грозить по вільна але певна дегенерація.

Як строго карає амери-

канський суд злодіїв на малу скалю свідчать слідуєче: Едвард Стедт украв у малой дівчинки 38 центів і за се дістав 7 місяців в'язниці. Знова не давно украв один панок 10,000 і за се дістав тільки півтора року.

Дійсною несподіванкою для публичної кривевої опії був вирок адміністраційного трибуналу, котрий узяв вибори до Ради міської міста Львова з минувшого року за неважні. Публіка знала, що проти сих виборів внесено протест, але властї його відкинули. Тепер адміністраційний трибунал, як послідня інстанція, попер протест не вдоволенях і уневажнив вибори.

Протестанські попи роблять великий прогрес вперед. Около 400 делегатів на конвенції „Біблійного товариства“ в Вашингтоні заявили ся, щоб абсолютно усунути з науки християнської релігії науку о пеклі, де всі люди мали ся смажити через віки в огні. Вони зробили се тому, що в нішніх часах жаден цвілізованій чоловік не вірить в такі дурниці як некольтний огонь. Отже конвенція звернула ея до всіх понів, щоб заявили чи вірять в пекло чи ні. Думаємо, що недовірі і католицькі попи зроблять се саме, бо народ вже не дуже вірить в те перестаріле пекло.

Після статистичних обчислень, проголошених в передманушім тижні, то Монреал стоїть в цілій Канаді на першім місці під вглядом приросту людности. За останніх 43 роки, Монреал збільшив ся о 355,488 мешканців. Друге місце займає Торонто, третє Винніпег а вітак Бенкувер. Людність цілої Канади представляє ся слідуєчо в цифрах: мушчин 3,383,771, женчин 3,821,067. З того жонатах мушчин є 1,331,564, замужних женчин 1,251,182, свободних мушчин 2,466,160, женчин 1,251,182. вдовців 86,121, а вдовлиць 179,59.

Дуже цікаве средство винайдено тепер до гашеня огню, яке зве ся „Mediam“. Роблені проби у Львові удала ся знаменито. Коли підпалили старі будки і огонь вже добре розгорів ся, тоді виспали до него трохи сего порошку і огонь в одній хвилі загас. Такий пробі роблено з матеріялами вибуховими і так само маді добрий успіх. Средство се принесе велику користь для селян, де рагунок водою неможливий.

Позаяк на тижні нісєув ся нам мотор, з сей причини се число „Р. Н.“ трохи оцінішило ся.

Редакція.

БРАТИ КАРПЕНТЕРИ!

Застановіть ся над своєю долею, як упосліджені Ви, як рабують Вас контрактори, як цілі місяці не дають Вам платні! Чому? — Тому, що Ви не zorganizовані, що йдете робити за 20—25¢ на годину в той час, коли карпентери-юністи домагають ся 55 центів на годину. Самі знаєте, що жите в Винніпегу дороге і тому не вистарчає нам на ваші потреби. Се примусило нас zorganizованих вийти на страйк, жадаючи 55 центів на годину. Чемуж ви не прилучаетесь до страйку? Неважє Ви замість 55 центів — хочеть тільки 20?

Наш страйк стрєє цілим Винніпегом. В північній дільниці міста згодились вже контрактори платити по 55 центів.

Тодж не валіть а приступайте до страйку і в наруднях осягнемо те, чого бажаємо.

В неділю, 14. липня, скликає наша юнія до галї на Manitoba Ave & Powers St.

ВЕЛИКИЙ МІТІНГ

всіх карпентерів з Північного Винніпегу.

Прийдіть а порадимось о нашу сільську долю.

Організатор І. Тик здасть рапорт з веденя страйку. Запрошує

Страйковий Комітет

United Brotherhood of Carpenters & Joiners of America

Старанем відділу Ф. У. С. Д. ім. Мвр. Сичинського в Монреалі, відбуде ся дня 14. липня в неділю, о год. 2½ по полуд. в галї на 423 Frontenac St.

ВІДЧИТ

„Як повстала нужда і який а неї вихід“. Рівнож буде обговорена справа укр. університету та обструкція в австрійським парламенті. Говорити буде т. І. Гнида. Вступ вільний.

РОБИТНИКИ! ШУФЛЯРИ!

Єднайте ся для оборони своїх інтересів і для забезпеченя своєї будучности в юнію „Промислових Робітників Світа“ (I. W. W.) в Винніпегу.

Місячна вкладка лише 25 цт. Мітінги відбувають ся що другої пятниці в соціалістичній галї. Секретар Д. Стечипин, 681 Selkirk ave.

КРАЄВИЙ ЛІКАР
Dr. G. KALICHMAN
Лікаєт веніричних хоріб, як сифіліс, т. ін. внутрішніх, хірургічних хворих. Мешкає і ординує: 453 Selkirk Ave. Телефон: Ст. Джонс 1772.

DR. T. G. MOXNES
ДЕНТИСТ.
620½ Main St.
Winnipeg,
Двері з Loggan Ave.
Витягає зуби без болю. — Говорить по польськи і німецьки.

G. E. R. GRIEVESON
M. A. OXON,
V. Ch. B. Edenburgh
медицини, хірургії і акушерства.
Практикує у Ангаї.
Говорить ся по руськи.
Кожні години від 9-11; 1-3; 6-8
6 SELKIRK AVE. коло McEgor St. Телефон Мейн 2661

Добру платню дістають муш-туди тоді як учать ся голіарем ремесла. Комплетний курс влітку \$10.00. Лише кілька місць потрібно на вичуєне. По закінченю поїт за голіарями і виставлять безплатний курс, в яким побачите наших дітей.
LESLER BARBER COLLEGE
115 Ave. & King St. Winnipeg.
Більок на захід а Мейн Стріту.

Поїр!
Те чує в Манітобі про славногo Андрійчука, хто не хвалить найсмішніших жовдє і ш-

Його ученик; хто спробував засарокі виробити, той каже, описейній вартий свого учня Андрійчука. Наш товар тий, що ми робимо його з най-гої свіжого м'яса. Маємо на і ковбаси, вироблені на креселій лад, також салецько-шники, всякого рода м'яса і виступаючі по низькій ціні. На замовленя висилаємо на і, як також даємо шпорня-складовій ціні. Говоримо по

J. BRAUNSTEIN
115 Ave. Winnipeg, Man.

ОРОГІ КРАЯНИ.

Творив рік тому в Йорктоні продаю свої товари значно ніж в інших шторах.

Виділи фармери мусять платити більше в Полю а, вони ді-найвищу платню за свої про-

Вимуйте „свій“ свого.
General Merchant
115 Ave. YORKTON, Sask.

S. CHERNIACK
ОДИННИКАР.
115 St.
Winnipeg, Man.

на продаж всякі золоті і срібні: зигарки, ланцунки, перськи і т. п. Продає також направлено зигарки і робітничантую на два роки.

Маємо також замовленя злю фармів почтою і замовленя влені річи висилаю сейчас. Говорите, а приходіть, або замовленя.

Вийшла з друку ці-жочка

ЛЕКШЕ БУДЕ
Каші оповіданя
Ціна 5 цт.

дом Емілія Толубо-ковлена присилає-сеу „Роб. Нар.“

СПРОВАДЖУЄМО ЛЮДИЙ З КРАЮ І ПРОДАЄМО ТАКОЖ ШУФКАРТИ ДО КРАЮ.

Міняємо гроші і завжди маємо великий запас корон.

Посилаємо гроші до Краю так, що рівна сума приходить до краю і там не відбирають змінного.

Продаємо крайові і канадійські листові марки.

Люди, котрі не мають сталої адреси в Канаді можуть свої листи адресувати на наш офіс.

Офіс отворений що дня від 9 до 6, а в суботу від 9 рано до 9 вечером.

ALLOWAY & CHAMPION
S. GENIK, УПРАВИТЕЛЬ ЗАГРАНИЧНОГО ВІДДІЛУ.
Winnipeg, Man.
667 Main St.

РОВОЧИЙ НАРОД

орган української соціал-демократії в Канаді.
Виходить що тиждям.
в Вінніпегу, Ман. [Канада], під ч. 144 Higgins Ave.
РЕДАКТОР І АДМІНІСТРАТОР ІВ. НАВІЗОВСЬКИЙ.
Передплата виносить \$2.00 на рік, за границю так само

"ROBOTCHYJ NAROD" (THE WORKING PEOPLE).

THE OFFICIAL ORGAN OF THE
UKRAINIAN SOCIAL DEMOCRATIC FEDERATION.
(Affiliated with the S. D. Party of Canada).
THE ONLY UKRAINIAN SOCIALIST PAPER IN NORTH AMERICA.
Published weekly by
THE "ROBOTCHYJ NAROD" ASSOCIATION
at 144 Higgins Ave. Winnipeg, Man.
J. NAWIZOWSKY, EDITOR & MANAGER.
Subscription \$2.00 a year.

Address: Адресуйте:
"ROBOTCHYJ NAROD"
Box 3542 (Sta. B.) Winnipeg, Man. Can

Соціалізм а комунізм.

Багато людей не розуміючи що таке соціалізм а що комунізм, представляють собі, що між ними двома науками нема жодної різниці, а коли є, то мало замітна. Таке поняття є мильне. Між соціалізмом а комунізмом є велика різниця.

В устрою соціалістичній продукція буде спільна але уживане тих спільних средств продукції не буде спільне, бо нашою ціллю є соціалізм а не комунізм. Дятого бажаво, щоб кожний се зрозумів.

Соціалізм не є запереченем власности. Він домагає ся колективної (спільної) власности средств продукції і їх поділу. Будемо продукувати спільно, але споживати не лишити ся індивідуальним. Соціалізм буде тільки контролювати наш капітал а не нашу власність. Соціалістична республіка не усуне приватного посідання власности а тільки приватне посідане капіталу.

Комунізм знова однокю заперече право до посідання приватної власности. Комуністи хотять спільно продукувати і спільно споживати.

Капітал є тою частиною богатства, котра буває уживана як средства продукції т. є сирій матеріял, машини, фабрики і т. ін. Цілик соціалізму є усунути те все. Однак всі продукти і товари по поділі до спожиття і особистого ужитку лишуть ся приватною власностию.

В нинішній капіталістичній устрою великий капітал а особливо зорганізований в трості і великі корпорації, звичев ч додатні сторони політичної демократії і в сей спосіб капіталістична класа стала ся пануючою.

З сего отже виходить, що нарід мусить змінити приватну власність капіталу на спільну, для власної оборони. Нарід мусить се зробити, бо приватний капітал, що причиняє ся колись до поступу, тепер здержує його.

Нані великі учители Карл Маркс і Фридерик Енгельс були на початку своєї праці також комуністами, але описали стали ся колективістами і соціалістичними демократами.

Комунізм мав кілька проб і окрім кількох релігійних груц; завжди кінчив ся нічим. Отже колективізм не є і не може бути комунізмом.

Коли вже буде соціалістична республіка, так се буде великий крок вперед в напрямі висшої цивілізації. Комунізм знова був би кроком назад, був би зворот до цілком низького степеня суспільного розвою.

Аби показати різницю між колективізмом і комунізмом, поміж суспільною власностию средств продукції і капіталу, а спільною власностию всего — так нема нія в колективізмі, що не позвалялоб народови щадити що хоче.

Нарід зможе щадити кілько йому подобаєсь і уживати своєї оцадности цілком свобідно, тільки не можна буде уживати тих оцадностей до тягнення зисків зі своїх співгорожан.

Але не на місці буде описувати соціалістичний устрій, а тільки навести кілька різниць між соціалізмом а комунізмом.

З ДВИГНІМ

ТОВАРИСТВО ІМ. МИРОСЛАВА СІЧИНСЬКОГО

Небавом по засуді Січинського на 20 літ в'язниці, у Вінніпегу зорганізував ся, Комітет для визволу Мир. Січинського. Він надрукував 5.000 портретів, Січинський за ґратами" а написом: „Ганьба нам буде, як не визволимо Мирослава з неволі!" і розпочав протест і збирав фондів на сей визвол.

Перший Комітет для визволу складав ся з п'ятьох

людей: В. Куляка, президент, Мир. Стечишин скар. і касир, М. Кохановський, Т. Томашевський і П. Крат.

Цілю Комітету не було лаше визволене Мир. Січинського. Ні, він собі ставив далеко сягаючі цілі. А власно через викликане симпатії і співчуття до долі Мученика — розбудити в американських Русинах політичну і національну свідомість, аби не словами, але ділом довершити діло Мирослава і увільнити Галичину з під лідичив-аристократів, а Україну з під царату, а до того цоборотись за свою долю і ту за морем на земліці Вашингтона, щоб зробити сю землю не лише „свобідним краєм", але і щасливим.

Про ті ідеї, які поривали Комітет до роботи, найліпше свідчить маніфест Комітету виущений в осени 1909 р.

МАНІФЕСТ КОМІТЕТУ для визволу Мирослава Січинського

Отрим описавмо всім, кого се обходить, що ми враз з мільоном емігрантів в Галичині, а цілої душі покхалемо винок Мирослава Січинського, котрий бив графа Андрея Потодького, представителя тиоцистель робучої класи в Галичині, тиобителі, через яких ми з болем серця мусили покидати свій рідний край і шукати щастя-доли аж за океаном.

Своє-ж співчуте рішавмоє дократи тим, що хотіли нам прийшло ся в житте своє ідати, визволимо Мирослава з тюрми і випровадимо його на волюю волю, де-б міг дальше провадити свою спасенну діяльність на користь робучих мас.

А вважючи Галичину за послідню в Європі країну шкетської самовлади, з якою боротьба конституційними способами неможлива, ми обіщемо всім, моральними і матеріальними, средствами помагати революційному рухові в Галичині, будемо впливати на галицьку суспільність так, щоб а не вийшли десятки тисяч наследівателів Мирослава Січинського і то так долго, поки австрійська конституція з паперової не перемінить ся в дієну, поки український народ в спільні з другими поневоленними народами в Австрії не жеремінить шляхетсько-капіталістичної Австрії на демократичну республіку, де не буде ні хлопа, ні пана, де всі люди будуть братами, а всі маєтки будуть спільною власностию робучого народу.

Комітет визволу Мир. Січинського.

Мало свідомий в політиці наш народ мляво відкликав ся на поклик Комітету, а ще менше розумів його ідею визволу старого краю. З доброго серця давав свої лепти, але і тут ті чорні сили, що так старанно опікують ся нами старались перешкодити визволу нашого героя. Так Reverend о. Вільчинський писав у „Ранку", що Січинський не хоче тікати з „Діброви, а „Український Голос" всіх сил докладав, аби стримати народ від давня жертв на визвол Мирослава. А кілька соток понів і професорів валили нашу справу! І хоч, невдаюсь їм зничити нашої роботи, і хоч Січинський тепер живе на волі, а його освободителі дозорці стали в наші есціал-демократичні ради — всеж робота Вільчинських, „К. Ф." „Ферлеївців etc. зробила те, що Січинський просидів два роки більше, чим мав сидіти. Лиш завдяки героям-дозорцям вдалось довершити діло з такими малими грішми.

На всіх мітингах, що відбувались через чотири роки по Канаді, а почасти і Злучених Державах, агітатори і бесідники від Комітету уживали усіх сил, аби розбудити в народі охоту боротьби за визвол гинучих братів в панській неволі в старім краю.

Правда, робота не пропадала даром. Перші майнери Брітіш-Колумбії і Альберти пересяклись тою ідеєю і дали своє горяче поперте, а за ними пішли фермери з Манітоби, Альберти і Саскечевану, інші провінції відзвались млявійше. Злучені Держави з півмілоновим руським населенем ледво завуршились підчас приїзду сестри Мирослава. Бразилія і Аргентина цілкомьби не подали про себе чутки.

В лті 1910 року Комітет побільшено, а власне до него запрошено т. Е. Володіна і Ст. Котиліака.

В осези відбув ся у Едмонтоні перший з'їзд, Федерації українських соціал-демократів в Канаді. Зіхалинь переважно майнери з В. К. і Альберти і перед ними Комітет визволу злав рахунки і свої плани. Цілий день обговорювали справу піднесеня нашого народу з того уислідження і неволі які він терпить в цілім світі. Нарешті з'їзд ухвалив: Висловлюючи подяку Комітетови визволу за понесені труди, розпустити його, а на його місце зорганізувати Тов. ім. Мир. Січинського, котреб розвинулось по цілій Америці і Прусак і ведналоб всі наші народні сили на визвол люду нашого з тьми і неволі. Уложено статут, котрий звучить так:

СТАТУТ ТОВАРИСТВА ІМ. МИР. СІЧИНСЬКОГО.

1. Назва товариства є: Товариство ім. Мир. Січинського.

2. Осідком головного заряду товариства є місто Вінніпег, Ман. в Канаді.

3. Цілю Тов. ім. Мир. Січинського є спомогане визвольного руху українського народу в Росії і Австрії і поширене його розвою на чужині.

4. Звичайним членом Тов. ім. Мир. Січинського може бути член Федерації У.С.Д., котрий заплатить 50 центів виисового і обовяже ся платити на цілі товариства \$1. річної вкладки.

5. Спммагаючим членом товариства може бути кожній Українець, без різниці релігійних перекоань і політичних поглядів, котрому лежить на серди справа визвольної боротьби українського народу і котрий запла-

титиши 50 центів виисового буде платити \$1. річної вкладки.

6. Для переведеня своїх цілей в житте, буде товариство збирати фонди, ними заряджувати і в міру потреби уживати на цілі визначені в третім уступі сего статута.

7. Справи товариства провадить а'їзд його звичайних членів, що буде відбувати ся раз на два роки, о скільки можливе рівночасно ві з'їздом Федерації У. С. Д. і Рада Сімох, вибрана на з'їзді з поміж звичайних членів товариства.

8. Право рішаючого голосу мають лише звичайні члени товариства.

9. Спммагаючі члени мають на з'їзді дорадчий голос.

10. Товариство може іменувати на своїм з'їзді особа заслужені коло справи визвольного руху українського народу, почетними членами товариства.

11. В місцевостях, в котрих находит ся десяти звичайних членів товариства, можуть тіж в порозуміню з Радою Сімох заснувати відділ товариства.

12. Відзнакою товариства є п'ятикінчаста чорна звезда на червоній полі; перетята золотою блискачкою.

13. Рада Сімох складає ся з секретаря для Канади, секретаря фінансового, касієра і чотирох виділових.

14. Засідане Ради Сімох скликає і ним провадить секретар для справ заграничних.

15. На случай опорожненя одного, будь більше місць в Раді Сімох, покличуть остатвп в Раді Сімох члени на їх місце інших членів товариства.

16. Контролю рад діяльності Ради Сімох має Центральний Заряд Федерації У. С. Д.

Зараз же в Едмонтоні, а потім в Келтарі записалось кілька десятків членів. Головний комітет Товариства, чи як його назвали „Рада Сімох", складав ся початково з сих людей: М. Губицький касієр, Е. Володін скар. фінансовий, Ром. Кремар (зн. Солодуха) скар. заграничний, Мир. Стечишин секретар канадійський, І. А. Павчук, Й. Сенюк і П. Крат радні. Але після того, як Р. Кремар і Й. Сенюк виступили з Федерації Українських Соціал-Демократів в Канаді, а тим переступили статут Товариства, на їхнє місце Рада кооптувала т. т. Андрія Саніна і М. Поповича.

Сім новий „Раді Сімох" і випала велика честь визволити нарешті Мир. Січинського. Більше сего нічого не мож було зробити, завдяки славнозвісним роздорам, котрі затамували і спинили усю нашу роботу в Канаді майже на шіствора року, і відгомін котрих і досі дає себе відчувати.

Але ось пролетіли по Канаді громи китайської революції. Китайці (Чайнимени) той найбільш упосліджений народ повстав як один муж і в славетних героїських боях розбив пансько-царське військо і проголосив свій край свобідною республікою.

А ми правнуки козачі, правнуки вольної Січи Запорожської, ми розблїжсь, як жидівське племено, по всему лицю землі, невже ми дамо себе завстидати якимсь дикаунам гятайцям!

Підводять ся перед нами дух Шевченка, він вказує нам туди до рідного замученого в сльозах та крові потапаючого краю — України і каже:

Уставайте, прокидайтесь
Кайдани порвіте
І вражою злою кровю
Волю окропите!

Увесь світ здвигаєть ся від повстаючих поневоленних народів. Прийшов час довершити свого діла і Русинам-Українцям.

На мітингу 19 мая у Вінніпегу тов. М. Губицький, касієр „Ради Сімох" громовим голосом заявив, потрясаючи числом „Робочого Народу": „Робочий Народ визволив Січинського, тепер він визволить Галичину!"

Ми всі відчуваємо, що прийшов час того визволу. В кров роздираєть ся серце читаючи листи з старого краю:

„Гірко, тяжко, мордують пани-людоди — пише нам ненька наша — діточок моїх нема в що брати, чим нагодувати, ні чим в хаті западити. Паньство роскошує, а сини мої, мов раби невілники єгипетські гинуть з ранку до пізньої ночі на некезьній роботі за 12-й сніп, за дві шістки, биті, опухані; доньки мої, а сестри-ваші, покритками по світу волочать ся паничами зведені! Діти мої любі там за морем на землі американській далекій, чи не чуєте ви стогіну моего, чи не жалко вам кровв — сліз братів і сестер ваших?!"

А кровожерець царат російський стягає пів мільонову армію на границю, хоче накласти свою людодіську руку на нашу рідну землю, впити ся кровію братів наших, зничити на віки-віків і спогад про якусь Русь Україну.

Погіршане долі нашого люду в старім краю, закуси царату на Галичину і Буковину — примушують Раду Сімох до самої найенергійшої праці.

Поклик записуйтесь в члени „Товариства ім. Мир. Січинського" — се є тепер поклик часу.

Канада, Злучені Держави, Мексико, Бразилія, Аргентина і Прусак мають як найскорше відгукнутись на сей поклик.

Нема жадної в світі сили, яку не поломляб організована народна сила, на що є доказом визвол Січин-

кого, китайц
Тому „Ра
добріа перед
тому дороге с
поневоленни
до всіх прих
су:

Записуйте
ського", візь
жімо тим у ст
кращу долю.
і прийде той ч
і зможемо пов
сині Бескиди,
Ану пода
лаш від нас ві

В

Дещо п

Сон є одно
ших життєвих
їть доси для во
Помимо різни
дослідів, не м
докладно вия
фесори Леген
в Парижі вели
ня в сій сира
літ. Вислди
представлені
Академі Нау
каві і безпереч
мірі причинит
ясеня дуже ц
Робили вони
на 60 звірятах
хотіли довідат
чину звичайно
сну, мусили зб
ті, на котрій п
вали досвіді
жане сну. Нер

Іван Франко.

Як Ру ПО Т

— Те, те,
бо тут стоять
підкопував с
церкви.
— Хто? Я
— Е, довг
перед тобою, а
краківський „
— Краків
тут має поваг
— А ти я
— Га, то т
робити.

І вже пода
зупинив ся мо
— Святні
святний Петр
— Ну, чот
тий Петро вих
це над фіртко
— Скажи
робити, куди п
там вигнали м
ете. Деж мов
— Або я
Петро здвига
— А хтож
— Пан П
бачив.
— Га, кол
— відповів по
ров святний П
І Русин з
клонив ся сь
думка стріля
ши широко ка
мур кинув бо
весь поляпани
якої почав ро
ний емерід.
Між свят
крив і репет,
наробиць гвалт

платити \$1. річної в житє, буде товора вати і в міру потреби м устуні сего статута, з'їзд його звичайн раи на два роки, іадам Федерації У. С. поміж звичайних чле ають лише звичайні з'їзд дорадчий голос, и на своїм з'їзді особи о руху українського аства.

аходить ся десять звидіж в порозуміню з рства.

кінчає чорна звідю блискавкою.

ретаря для Канади, отирох виділових.

е і ним провадить се в Кетгарі записалось мітет Товариства, чи давав ся початково з Е. Володін секр. фіуха) секр. заграничадійський, І. А. Павен після того, як едерації Українських переступили статут оптувала т. т. Андрія

ала велика честь виБільше сего нічого не звисним роздорам, коу роботу в Канаді майих і досі дає себе

ського, китайська революція і т. д.

Тому „Рада Сімох“, котра вже стільки заслужила довіри перед народом, — знов звертаєть ся до всіх тих, кому дороге слово „свобода“, в кого ще бодить серце за поневоленними братами у старім краю, — звертаєть ся до всіх прихильників Мир. Січинського з покликком чау:

Записуйтесь в члени „Товариства ім. Мир. Січинського“, візьміть участь в політиці старокраєвій, поміжімо тим у старім краю, що мають охоту поборотись аж кращу долю, лиш потребують від нас повертя. А може і прийде той час, що стане наша земля вільна від панів і зможемо повернути туди на нашу зелену Буковину, в сині Бескиди, на веселе Подіє, на тиху Україну.

Ану подімо собі руки, а прийде той час, бо все лиш від нас залежить!

„Рада Сімох“.

ВСЯЧИНА.

Дещо про сон.

Сон є одною із важніших житєвих функцій і стоїть доси для всіх загадкою. Помімо ріжних наукових дослідів, не можливо його докладно вивчити. Професори Легендрє і Пікрон в Парижі вели свої дослідження в сій справі через шість літ. Вислід їх обсервації представлені на заїданю Академії Наук, є досить цікаві і безперечно в значній мірі причиняють ся до вяснення дуже цікавої kwestії. Робили вони свої досвідки на 60 звірятах. Коли вони хотіли довідатись про причину звичайного здорового сну, мусіли збудити в істоті, на котрій перепроваджували досвідки найбільше бажане сну. Нерозумно з сеї причи-

ти очві з сонности. Падали на передні ноги і треба було остржих средств, аби збудити в них дальшу увагу. Доходження виказали, що у всіх звірят знаходив ся в такім стані, заходинь зміна в комірках мозку на чолі, підчас коли інші нервові комірки не зміняють ся цілковито. Навіть в загаданій часті мозку улягали зміни тільки так звані пірамідальні і полеморфічні комірки. Зміни ці полягали на тім, що комірки зменшувались, втрачали форму і винули. Ядро комірки або пересувало ся або подвоювалось. Коли звіря змогло заспокоїти потребу сну, зміни ці цілком уступали. Вислід цих доходжень такий, що по раз перший доведено, де родить ся і звідки походить бажане сну. Се потвердили дальші велими інтересні доходження.

Переконано ся, що сонности дасть перешепити ся з сного пса на другого. Коли псови цілком здоровому і не потребуючому сну застрікнено серум (сировина) крові з пса найбільше сонного, то переконано ся, що в него виступають в комірках мозку ті самі зміни, тільки в меншій мірі. Коли ж запушено здоровому псови більшу дозу (скільки) то опановувала його чимраз більша сонність а звідки доходила до той самої степені, як і в пса, з котрого взято той крові.

Праця серця.

Виходячи з założеня, що серце є помпою, олян учений стверджує, що помпа ся пересічно сповняє свою чинність 70 разів на мінуту. 4.200 разів на годину. 100.800 разів на добу, 36.792.000 разів на рік. Учений сей огранічує житє людське пересічно на 70 літ. обчисляє, що через протяг сего часу серце сповняє свою функцію помповани крові 23 мільярда разів. Воно при кождім ударі пускає в дбїг 100 грамів крові, се значить 7 літрів на мінуту а 420 літрів на годину. На позір сей малій але важній пририад людського тіла розвиває кожного дня силу, за помічю котрої можна піднести 46 тон на 1 метер високо. Отже серце працюєчи без перестанку через 70 літ, впроваджує в тілі людським 250.000 кубічних метрів крові.

Переслідуванє Жіноцтва в Туреччині.

По турецькій революції, як відомо тамашні жєнціни підняли енергїчні проби поправити свою долю. Всюди видно було еманципаційні напрями звернені найбільше до освободження жєнцін з неволї гарему. (Гарем се будинок у вхідних народів, де мешкають жінки і належать до одного чоловіка). Однак як доносять турецькі часописи, то

рух жєнцін по наданю конституції представляє ся дуже поганю. Турецькі жєнціни є тепер більше як колибудь переслідувані, бо кожда, котра в найменшій мірі виступить проти принципів ортодоксійних (православних) під виглядом одної або захована см, є на ражєна на рїжного рода брутальства. Батько замкає свою доньку під ключ, коли вона без заслони лица покаже ся в отворенім вікні. Муж вигонить жінку проч, коли вона без заслони покаже ся в публічнім місці, де бувають мушцини. Брат деунційєе сестру на поліції, коли вона важить ся піти до європейської крамниці без товариства євнуха (мушцина позбавлений плоду, — сторож гарему). Кождий крок жєнціни вперед до культури, є найострійше заказаний і караний.

Не досить сего. Турецьке правительство видало наувіть спеціальну заборону яка не дозволяє жєнцінам ходити до європейських каварєн. Шеїк уль Ієлям, музулманський папа уважаючи європейські строї дорогою до пєкла, видав спеціальні приписи, що до уборів жєнцін. Фанатизм посуває ся таї далеко, що жадна жєнціна не може бути певною, чи з неї на улици не зірвуть шматя. Така то доля стрїчає турецьких жєнцін в 20 столїтїю.

КІЛЬКО АВСТРІЯ МАЄ ДОВГІВ?

В р. 1870 Австрія мала довгів 5.306 мільонів, в р. 1880 довги держави вносили 6.332 мільонів, в 1890 р. 7.640 мільонів, в 1900 р. 8.755 мільонів, в 1908 р. мільонів 9.976, а що правительство Бінерта затигнуло від того часу 700 мільонів довгу, то нині винна Австрія около десять тисяч вісім сот мільонів, т. є два рази так, що в р. 1870. Сума се величезна. Почисліть кілько кождий горожанин Австрії винен з того державного довгу.

В р. 1870 вносило 188 корон від голови.

В р. 1880—213 корон, в 1900—272 кор., в р. 1908—300 кор. Отже кождий горожанин має 300 корон публичного довгу. Родина, що складає ся з двох дорослих і 4 дітїй, т. є 6 осіб, має 1.800 корон державного довгу.

А що ж з процентом? В минувшій році процент державного довгу вносив около 450 мільонів корон.

Ті всі довги і процент покриває ся з податків.

Коли в р. 1860 платило ся від голови 30 корон і 80 с. податку, то в 1908 р. платилось вже 76 корон і 80 с.

Нїчого собі цифри!

Ширїть робітничу газету „Робочий Народ“.

Іван Франко.

Як Русин товк ся по тім сьвіті.

(Конець).

— Те, те, те! Знаємо се, знаємо! Алеж бо тут стоить іще иньші грїхи. Ти, братку, підкопував ся під повагу держави і церкви.

— Хто? Я? Коли? Як?

— Е, довго би се було толкувати ся перед тобою, а менї ніколи. Прочитай собі краківський „Czas“, то сам переконаєш ся.

— Краківський „Czas“? Хибаж він і тут має повагу?

— А ти як думав? Розумієть ся.

— Га, то в такім разі менї тут нічого робити.

І вже подав ся, щоб іти геть, та нараз зупинив ся мов остовпїлий.

— Сьвятий Петре, — скрикнув, — гей, сьвятий Петре!

— Ну, чого тобі це? — запитав сьвятий Петро вихляючи голову крізь віконець над фірткою.

— Скажи менї, будь ласкав, що менї робити, куди подати ся? Був я в пеклі, відтам вигнали мене. До раю мене не пускаєте. Деж мєє місце?

— Або я знаю! — відповів сьвятий Петро здвигаючи плечима.

— А хто ж се може знати?

— Пан Біг знає йди собі а там побачиш.

— Га, коли так, то нехай буде й так, — відповів покїрно Русин. — Бувай здоров сьвятий Петре!

І Русин зняв капелюх із голови і поклонив ся сьвятому. Та в тїй хвилі дика думка стрїляла йому до голови. Замахнувши широко капелюхом він через високий мур кинув його до раю. Капелюх був увесь попланий неколкою смолою, від якої почав розходити ся по раю страшений смерід.

Між сьвятими учинило ся замїшанє, крик і репет, а Русин, лїд брамою також, наробив гвалту.

— Віддайте менї мій капелюх! — верещав він. — Передомною далека дорога, як же я піду без капелюха?

Але даремно сьвятий пробували приступити до капелюха і взяти його. Пекельна смола пєкла та забруднювала їх пречистї руки. А Русин раз у раз лементував за своїм капелюхом.

— Ну, йди, дурню, і візьми собі його, нехай нам тут смороду не наробить! — мовив сьвятий Петро і вступив Русина до раю.

— Ге, ге, ге! — мовив Русин дїставши ся до середини, — як же тут гарно і приємно! А тепер я вже певно був би дурень, як би раз дїставши ся сюди та вийшов звідси добровільно!

— Що? як? ти сьмїв би? — скрикнув сьвятий Петро.

— Алеж сьвятецький Петре, — мовив Русин садовлячиєсь у наголовачі свого капелюха і підпхавши ноги під себе так, аби стоїти зовсім стояли на його широчезних крисах. — Ади, адже я не в твоїм раю сиджу а в своїм капелюсі!

Аж зарєготав ся сьвятий Петро на такий дотеп, а далї сїплюючи на то сердито, не то добродушно пішов запитати Пана Бога, що робити з тим прибудоком.

— Коли його з пєкла вигнали, — мовив Пан Біг, — то видно, що не мусить він бути такий злий, як про нього балакають. Але й на рай він не заслужив, бо на рай заслугуєть ся не множеством терїня, а множеством добрих учинків. Нехай отже вертає назад на сьвіт, нехай живе і працює а там побачимо, куди примістити його.

Вернув сьвятий Петро і зявив Русинови той божий приєуд. Не сьмїв Русин супротивляти ся божому наказови і вернув назад на землю, відродив ся. Пробувши кілька хвиль у пеклі і кілька хвиль у раю знає, як смакує одно й друге, зміцїняє своє нове житє, бо знає, в чім його дійсна вартість.

Повернув.

Над Парижем горїла луна. Вже девять тижнів вели париські ро-

бітники завяту борбу. По роках неволї і гнєту, зірвали ся вони до борби аби знести несправедливе правліне богачів-визнекувачів, котрі допровадили Францію до упадку і нужди. Нарешті вдалось їм зананувати няд Парижем, запровадили нове правліне і установили мудрі права, щоб боронити і опікуватись працюючими масами. Се повне похвалї, хотїя коротеньке робітничє правдіне, фігурує в історії під назвою „Париської комуни“ 1871 р. На жаль однак рєшта Франції не пішла за приміром Парижан. Нарід прибитий темнотою і приривчаєний до неволї, не зрозумів напруму париських робітників.

Богачі з своїми поплечниками повтікали з Парижа до поближкого містечка Версалу і звідси тільки доводили своєю армією, висилаючи її на Париж. Робітники боронились дуже загаято. Версальські війська з великим трудом вдирались до передмість, бо майже кождий будинок був для них твердиєню. Під сей час париські робітники давали великі докази відваги, погорди смертї і привязани до свободи. Гинули вони з усьміхом на устах і в послїдній хвилї еще кликали: Хай живе свобода! Версальське військє, де тільки вдерло ся до Парижа, в варварський спосіб знущало ся над комунїстами. Так виник як і невїднаних розстрілювано сотками без найменшого милосердя. Такий був розказ! Можна було мордувати без суду — а богачі називали те „запровадженням ладу і охорони“.

Робітники боронились. Навіть діти з поривом кидались в вир борби.

Якрає вечерїле. На потемнілім небї червоноїла більша луна палдчих ся домів. Улицєю йшов відділ війська з набитими карабінами.

До капїтана, що йшов вперед, приступив напразь і салютуючи сказав:

— Панє капїтан, підмалїсьмо того хлопця; що з ним зробити?

— Розстріляти — відгукнув радо капїтан.

— Панє капїтан — закликав хлопець — дозвольтє менї відїйти на хвилинку. Побі-

жу тільки до моєї бідної матери і віддам її годинник і гроші, які маю при собі. За хвилику верну.

Капїтан поглянув на хлопця і зворушив ся його милим обличчєм і ясними очима, жалко йому стало. Він чув ся вдоволєним, що не буде змушений убивати дитини і сказав:

— Йди!

— Зараз верну, дякую! — відповів хлопчина і бігом помчав улицєю домів.

Капїтан подивив ся за ним з усьміхом і сказав до жовнірів:

— Пронав!

Жовніри потвердили те саме, а душею були радї, що не буде тяжити їм та дитина на совісті.

Тимчасом цілий ряд жертв уставлено під муром. Давсь чути приказ стрїляти! І нараз град куль прошив їхні груди. Залєдві дїм розїшов ся, побачили, як по трупах перескакував малїй хлопець.

Прибїг задиханий, став перед капїтаном і каже:

Ось я вернув. Віддавим мамі гроші і годинник.

— Що? сказав здивований капїтан — ти вернув?

— Я дав слово — сказав хлопець — а при тїм я є так само комунїстом як і ті, котрих ти перед хвилєю помордував. Я не гірший від них, убий і мене.

Чо ж той хлопець вернув ся, подумав капїтан, тепер мушу його розстріляти. Такий розказ! Я так бажав, щоб він не вернув!

Тї самі думки снувались і в жовнірів. У них дрожало серце від героїського виступу дитани.

Розляглась коменда. Хлопець став сьмїло під мур, здіймав шапку і ждав. По диких лиць жовнірів котились слєзи.

Давсь почути знова розказ. Хлопець крикнув:

— ХАЙ ЖИВЕ СВОБОДА!

Загремїла салєва і малє тіло дитини-героя вилєло на єтоє помордованих братів.

— Комуна гине від наших куль — говорив під носом капїтан, — але не згине її дух, скоро з неї родять ся подібні діти...

Дописі.

STONEWALL, MAN.

В день 26-го червня с. р. загостив до нас т. В. Головацький, котрий виголосив промову на тему: „Що таке соціалізм“...

Тож товариші і товаришки зі Stonewall йдм даліше за голосом соціалістичної науки бо в ній тільки наше сусєне, вона тільки боронить прав робітничої класи.

При кінці мітінгу вибрано заряд, до якого ввійшли слідуєчі товариші: Іван Скоробогач, орган., Стефан Грубий, прот. секр.,

Никола Андриєшин, фін. секр., Юрко Дребіт, бібл., Іван Ульмер, госп.; заступники виділових Сем Білоган та Никола Грубий.

Тож держім ся товариші тої науки, яку кінчив в нас тов. Головацький і йдм даліше відважно і бодро аж доки не здобудемо кращого життя.

Іван Ульмер, преле. Никола Андриєшин, секр.

KOMARNO, MAN.

Читаючи інші часописи переконав ся я, як то люди можуть безчесно наживатися на інших немилх собі одиначь. Обурюючим найбільше вже виглядає, коли „Укр. Голос“ зі скажениною кидас ся на соціалізм а особливо на т. т. Якимова і Крата.

Ми знаємо, що коли наші товариші працюють цинро і бажають нам бідним фермерам і робітникам добра і лучшої долі, тоді замість нам помочи, „Укр. Голос“ стає серед дороги і кивирить.

Нашим товаришам організаторам радимо не вражати до дальшої праці, а за те будемо їм дуже вдячні.

Голос“ замість захищати наше добро від ліберальної та консервативної банди, він навмиєне хоче нас більше прикувати до них!

І так в 20 числі „Укр. Гол.“ критикує ся нарис програма т. Крата, що нібито, тамто не добре! А деж ваще те лучше? Що ви зробили для нас фермерів? Ми знаємо самі, що воно не добре, але не для нас, а тільки для вас та капіталістів.

Ні! Вони те все дістали через хруньську політику наших народних оборонців. Так і ту „Укр. Голос“ не дуже рад сему, щоб наш бідний нарід вже раз розвізав ся з консерватами та лібералами.

Шкода вашої пустої роботи. Ми зрозуміли вже що таке соціалізм, до чого він провадить і за жадну ліву не будете в силі нам його відібрати.

Нашим товаришам організаторам радимо не вражати до дальшої праці, а за те будемо їм дуже вдячні.

тсь до дальшої праці, а за те будемо їм дуже вдячні. Юрко Попович.

Тов. Стефан Вуйцік

родив ся в 1881 році в Маріаннолі, станиціславського повіта. Прибійтий злиднями та неволею в старім краю, рішив ся він виїхати в Америку, щоб бодай там відітхнути більше свободно, та зажити того щастя, о яким він вічно мрів.

В р. 1905 прибрав до Канади і осів в Винніпегу. Будучи добрим теселем, вступив зарад до карпентерської юнії. Однак не вдоволяю його мійське життя, бо на кожнім кроці добачував несправду та визиск.

Придбавши якийсь гріш вибрав ся до Гімлі на ферму, де всіми товаришами фермерами був надзвичайно

поважаний і люблений.

Коли в р. 1910 заснував ся в Гімлі соціалістичний відділ „Ранна Зора“, він перший став його горячим членом. Широ і ревно працював він над освідомлюваннем своїх товаришів фермерів і через се стягнув на себе ненависть понів.

Причина злочину.

Іван Дейдей через п'ять літ жив з Вуйціком в дуже добрих відносинах. Немає ані одної людини котра б посвідчила, що між ними провадилась коли якабудь сварка.

Жінка хора забрала ся до своїх родичів. Вачучи, що жінка в безвіднім стані, післали його люди до польського попа, щоб сей привабив її висповідати. Коли Дейдей розповів попови як річ ся має, він використо

вучачи нагоду, став йому представляти, що тому що його спадає таке нещастя, що він уривався з соціалістами. Та скавав піп, що все йому простать, і попросив висповідати хору, але Дейдей зложив \$4 на „святий свенте“.

Піп хитрун — бачучи, що якраз є нагода використати в Дейдея ту слабість, став даліше нападати на соціалістів, та представляти йому що є причиною смерті его жінки.

Аж на тиждень перед його вчинком заїхав до Гімлі охрестити дитину винніпегський „атеїст“ Д. т. річ, що є свідки) став визивати соціалістів ріжними епітетами.

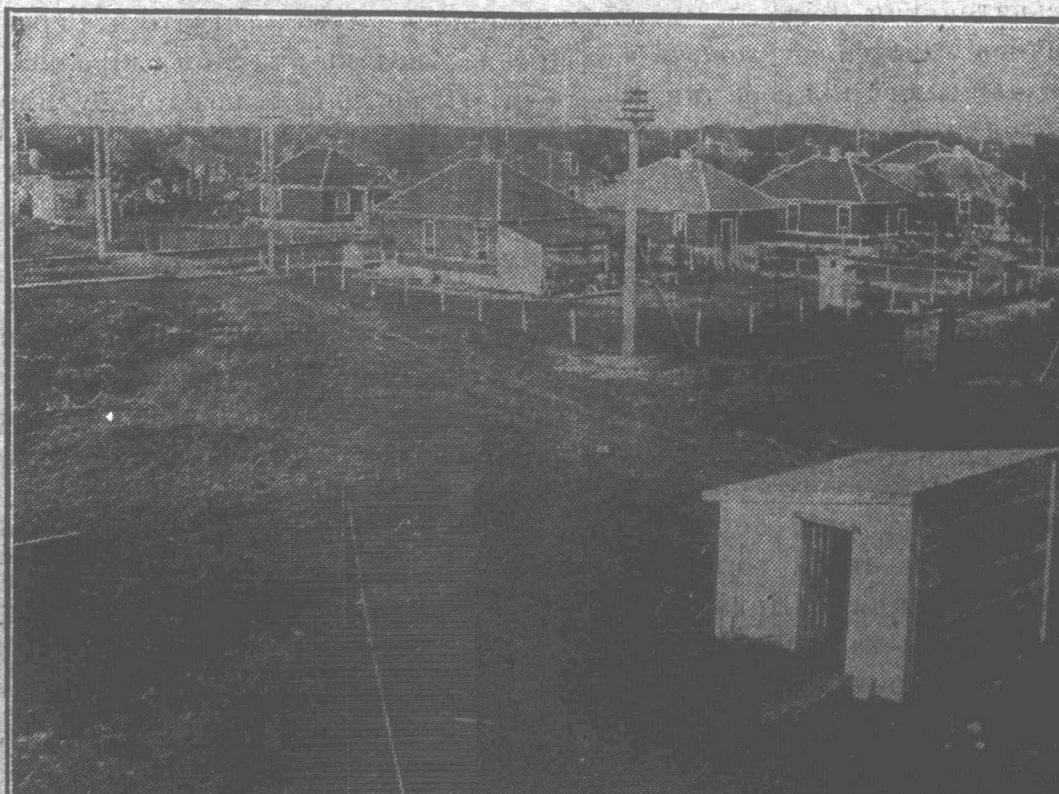
тиждень носив пром та не міг ні ся з Вуйціком. неділю дня 23 став Вуйціка а жачого на траві хати. Приступив дав йому два ст груди, а други і відійшов від ми: „вже одно його арештовано до в'язниці“

На сім не кінець польський не прочуваючи, самий заповісе в в'язниці (як се в неділю 8 липня повісив ся на в'язниці виступав да tolickiej Gazet-лім та ганебно нею, стараючи Дейдея, що в жертва. Той видно не при писав ту дописав ворити, що Дей але, „бо і круля не вольно забиятїк бил скраїнстом і загоржало відеєм“.

І бачите речевого допровадтвої бої слуги сміте ви можете себе? Чи не писи з Підліс

Місце „SALT LIP“

е в Винніпегу, де тепер продають ся лоти. Позаяк, за симі лотами є великий попит, тому ми їх оголошуємо, щоб ви могли скорьстат з нагоди.

Колі ви справді хочете купити лоти в добрім місці і за тиву ціну, на яких маєте заповінений прихід, то сі лоти якраз для вас.

Памятайте лише на одно: Колі купите собі пару лотів в „SALT LIP“ то в короткій будучности будете мати гарний прихід. Тож користайте з нагоди!

SALTZMAN & LIPSCHITS 872 MAIN ST. WINNIPEG, MAN. Phone St. John 761. В наших офісі виробляють ся пляни на блоки, хати, церкви і взагалі на всякі інші будови під зарядом п. Г. Зальцмана...

уючи нагоду, став йому представляти, що тому на його спадає таке нещастя, що він приставав з соціалістами. Та скавав піп, що се йому простити, і покладе сповідати хору, але хай ейдеї зложуть \$4 на „Коло сьвенте“. Так і стало. Однак другого дня по сповіданні сьвентей жінка різалась бритвою. Дейдеї дїстав страшного одразнення.

Піп хитрун — бачучи, що якраз є нагода використати в Дейдеї ту слабу сторону, став дальше нахилитись на соціалістів, та представляти йому що є причиною смерті его жінки, ейдеї звичайно людина броста а ще пригноблений жертвою жінки і слухаючи кої підлої науки „велебного войца“, постановив бі в душі знищити коли всіх, так бодай кількох новійших соціалістів а его окруженя. План у не вже готовий. Щоб спришити пожеар, треба було тільки докинути малу скрусе готове. На такі науки ащав він вже частіше до „чорного крука“ і чим набрав більше відваги ащити перше Вуйцка а ісля і інших.

Аж на тиждень перед новичком заїхав до Гімлі рести дитину винніпейний „атец“ Ді. та різж як скажений в присутеті Дейдеї і інших (на е свідки) став визнава соціалістів різниепігетами. Чуючи се ейдеї, постановив собі олютно довершити своадуманого діла. Цїлий

тиждень носив ся він з гвєром та не міг ніде стрїдути ся з Вуйцком. Вікнці в недїлю дни 23. червня застав Вуйцка з дитинско лежачого на траві коло своєї хати. Приступивши до него дав йому два стрїли оден в груди, а другий в голову і відійшов від него зі словами: „вже одного нема!“... Його арештовано і відставлено до в'язниці в Винніпегу.

На сїм не кїнець. Той самий польський піп з Гімлі, не прочуваючи, що Дейдеї самий загодї собі смерть в в'язниці (як се стало ся в понедїлок 8 липня, де Дейдеї повїсив ся на власну сорочку) виступає дальше в „Katholickiej Gazet-i“ з своїм підлїм та ганебним спростованем, стараючись оправдати Дейдеї, що він невинна жертва. Той піп підляка видно не при здоровїм умї писав ту допись. Перше говорить, що Дейдеї зробив але, „бо і круля соціалістїф не вольно забїяць, але Вуйцк бил скрайним соціалістом і загоржалим его кшевіцелем“. За се він дальше здобув ся на таку підлїсть, з чим думая і найгірше здеморалїзована людина не згодїла ся, коли він говорить: „Ото такі бил шкелетей памєнці Вуйцк і така була его смєрць. Дейдеї забїл го як пса. Нехай он понесе заслужовом карем, але Вуйцк бил тисьонц рази венкиим збродярем як Дейдеї“. Осє таке пїше драбуга піп — післанець божий.

І бачите робїтники до чого допроваджують тебе твої божи слуги? Чи таке смїте ви можете держати у себе?

Чи не поши зглядїли сїх

двох людіи зі сьвіта? Чи не на них тяжить тепер сей злочин?

Гонїть проч тих дармоїдів-Мадохів від себе і не бїйте ся їх пекла, бо вони самї вас до него загонїть!

Колї хочете запротестувати проти вїйни, не голосуйте на капїталїстів.

Тодї доперва скїнчить ся наємна праця, колї робїтник стане власнтелем свої праці а се стане ся тоді, колї знищимо капїталїстичну господарку.

Сорок мїліонів народа в Зл. Державах тїняєсь нїні без даху над головою. Колїж буде запроваджена соціалїстична республїка, всї вони будуть заспокоєні.

Щоб жєнщина мала рївнї права і жїте яке її належить ся, треба знести капїталїстичний лад а разом з ним згїне і прєстїтуція.

Капїталїст — се людина, що тамує цїлий поступ, ради наповненя своїх кишєнь.

Тїльки через соціалїстичну організацію будете мати спрємогу добитись куска хлїба для себе і дїтай своїх.

В соціалїстичнім устрою не буде страїків, не буде клєсової боротьби, не буде клєс і не буде вїйни.

СПЕЦІАЛЬНІ ЦІНИ ДЛЯ ТЕХ, ЩО ПРИЗДЯТЬ НА ВИСТАВУ. Русини, Поляки, Росїяни, пожаданї в нашїм шторї на 842 Main St.

І хоча бєстроумнї „Сєвартїї пїлї“, стєї, що прєсли і пїснуть, що цїлї справа Сїчїнського нїч не вартї, що се тїльки морока голови, та що кращєб таких Сїчїнських не було, а як жє се, то нехай-бї їх в крїміналї держали — ані цєнта не дали на фонд Сїчїнського. Прєбували в їмї Сїчїнського аїбрати дєщо, оттак позаулки, та народ знає в кого масї руки і не пішло їм ані руш. Щєсь там із сєткою доларїв, яку вдало ся їм аїбрати нїби на фонд Сїчїнського не яєно лишїло ся по нїнїшнїй дєнь, та се нїчого. Їм все можна, що свїньством звєт ся. Але вони хож не лївали на фонд Сїчїнського, хоч з усїх сїд намагались спїнїти колєкту — сєгодня усєж такі про рахунки пїтають і то нїби в „їмени народа“.

Чи „вам вже остаточно повїлазїло?“ Хїба не чїтали усїх дєтальнїх рахункїв з згаданого фонду, що були друкованї в „Робочїм Народї“?

„Се все не правда! — кажуть. Ми чїтаємо лїст Пїлїпчука і він пїше, що вїнустїв Сїчїнського з морального обовязку а не за грошї“.

Правда ваша панове лїстї. Але не будьтєж бодай бородатї дурнїями, та не робїть чїтачїв ваїної рєнтїлїкї такїмїж, а скажїть правду, що згаданїй Пїлїпчук був бї не сповнїв свогo морального обовязку може й піколї, колїби не те, що втєча Мїрослава була прїготована поза мурами в'язнїцї довго єще до сєго, згїтї Пїлїпчук сповнїв свїй моральнїй обовязку.

Невже то все булоб гаразд, колїб було тїльки з морального обовязку вївести Мїрослава поза брами Дїброви? Розумїє ся, що грїш з фонду Сїчїнського розмїнїв ся на втєчу Мїрослава, на втєчу Пїлїпчука, його жїнки і його товариша та взагалї на покритє копїтїв, якї були для справи бєзперєчно починєні. І сї розходи певно не можуть ся чїслїти за гонїрїр тому Пїлїпчукови, якїй сєгодня дальше мовольно працює на „насушнїй“ заробляє, і він мав право сказати, що гїн не випускав за грошї а з морального обовязку.

Але се не значить, що ту обїїшло ся без грошїй.

Що се за другїй дозорєць? про якого ми писали і якого ми возїмо тепер по Канадї — пїтаєтє. — Про нього Пїлїпчук в лїстї не згадує — кажєтє.

Ну, звичайно, розправтє троха кращє балуха, а побачитє, що Пїлїпчук взагалї в лїстї пїше про те, як він вївїв Сїчїнського із в'язнїцї, тоб то про свїй вчїнок одноговєчєра. Хїбаж писав хто де, хочбї й „Робочїй Народ“, що сєго вєчєра колї Мїрослав втїк, вїводїло його двох дозорїцїв?

А чи Пїлїпчук пїше про те, що йому вперєд нїкто не помагав, чи пїше спеціально про вєчєр утєчї Мїрослава? — Овшїм, власнє Пїлїпчук вперєд майже не зновїв ся зовсїм з Мїрославом, а тїльки сєй другїй дозорєць, якїй бажав скрити ся під букву Х. і до сєгодня єще не заявїв ся, що він готовїй вїступити під своїм їменєм. Так! Хоч вам се не подобає ся, що він так робить, і хоч ви заглядїли до нього до хатї і хотїли заманити колїсь то на допїти не знать в якїй цїлї, то всєж се до нього, а не до вас належить!

Чому Пїлїпчук, якого ви остаточно не прїзнаєтє в Канадї, хоч бачилисьтє його, а тїльки цукаєтє в Chicago — чому він скрив ся був під букву Z...?

Се вам цікавє.

Ну тож панове лїстї і бородатї, се зовсїм не таке труднє до розв'язаня. Скажємо-тїльки, що в Пїлїпчука остала ся була в краю жїнка і дїтина і їм грозила „напасть“ пру вївїдї. Тому до хвїлї, доки вона не була в дорозї, Пїлїпчук і з лїстом до краю здержав ся і своє назвиско слухно мусїв скривати, хочбї вам се було підозрїле чи не подобало ся.

Перєстерїгаєтє народ, щоби не давав вє даткїв на фонд Сїчїнського!...

Кажєтє, двох дозорїцїв якїх вїтали в Виннїпегу — се не дозорїцї?... Сєж тїльки анальоїчнї фактї до тих свїньств, якї ви вже робили! Хїба ви не доказували свєго часу, що сєстра Сїчїнського, се не Сїчїнська?... Хїба тоді ви не кричали: „Не давайтє грошїй на фонд Сїчїнського“?!...

Хїба нє вговорювали ви в народ, що Сїчїнський хочє вїстїти в тюрї? — в хвїлї, колї йому прїготовляло ся втєчу?

А хто слухав вас?... І що зробили ви тоді?!...

Свїньство!!!

Що зробитє тепер? Свїньство!

Що остає ся вам на будучє до роботи? Свїньство!

Бєз кїрнї, підлоти і свїньства ви нєїстнувалиб.

Та знайтє, що прїйдє кїнець і на **СВІНЬСТВО.**

Чи чїтаєтє „Робочїй Народ“? Коли нї, так прїшїть \$1.50 а будєтє мати що чїтати через цїлий рїк.

„Робочїй Народ“ є однокоено українськєю газєтою в Амєрїцї, що вїрно вєодї і вєє боронїть прав працюючєго людєу. Колї бажаетє красної долї, так чїтайтє „Робочїй Народ“, щоби сєтє пізнали як її здобутї!

Підлість, кириня і свиньство!

Його свинородію Редакторів, Українського Волосу чи там Голосу“.

Кириня — се ваше діло, підлість — ваша дорога і способи; а свиньство — се одинокий вислід вашої роботи, панове від „Українського Волосу“. Ви того свідомі, бо свідомо брали ся за свою погану роботу; народ пізнав вже вас наскрізь, та тільки терпить вам єще до якогось часу.

Ну, бо й чоловік-би — вєодї в сьвітї є стїльки всєлякого свиньства, чоловік-бї й нам Українцям не мати свогo свиньства!...

Най жїє українськє свиньство!...

Так воно є. Народ наш бїднїй доперва що „воскрєє із мертвїх“, то так труєтє ся над усїм своїм, що йому й „українськє свиньство“ дорогє. Тому не дивно, що йому єще жалко попрацїти ся прим. з „Українським Волосом“. Та прїйдє всьєкому свиньству кїнець то й „Українськїй Голос“ затїхнє.

Перєд нами 26 ч. згаданїй газєтї, в якєму бєзпартїйна гїдра, єще раз і то в гїднїй колїшнїх сї вїступїв спосїб, заговорїла про справу Сїчїнського та проголосила єще раз своє становищє супроти своїй справї.

Чїтаєш статю: Як увїльнено Сїчїнського і думаєш собі: дурєнь справдї, чи лиш прїкидаєтє ся? — киринить чи прокуєтє?... І виходить, що якбї воно не було — робить свиньство.

З свиньством нам не вокувати, бо сєб тїльки смїху наклїкало, але треба час від часу показати його людям, щоби оминали.

Невже редактор „Українського Волосу“ чи „Голосу“ такий дурнїй, що не може зрозумїти сєго, що вївїл Сїчїнського коштував грошї?... що говорїть, немов би то ту зовсїм бєз грошїй обїїшло ся і що мовляв то: даремнє ми людонькї трудїли ся з тїма доларями, якї збрїрали найбїльшє виннїпєгєскї соціал-дємократї. Отак собі коротко: „Пїшов Пїлїпчук, випустїв Сїчїнського, таї спокїй“.

І нащо ту було грошїй?...

ВЖЕ ВІЙШЛА! **ВЖЕ ВІЙШЛА!**

Довго очїкана в найпокрїбнїшїй книжкї для кожного, що прїждєть в новїй сьвіт, є то:

„ПРОВІДНИК“ або практичний підручник до науки англїйської мови, в короткїм часї і бєз помочи учїтєля.

Книжкє обїмає 10 великїх аркушїв друку (320 сторїв) і мїстїть в собі: азбуку руску і англїйську писану і друковану з вїмовою, найновїшїу і найлєкшїу граматику, розмови руско-англїйскї на вськїх случїах, вськїх дїлєх гарно усвоєнїй і повнїй руско-англїйскїй і англїйско-рускїй СЛОВАР з вїмовою кожного вїразу, порядкїм, як писати руску і англїйську мову на рївнї оказїї, зїєр на Мєнї-Ордєр і всї найпокрїбнїшїї Інформїацї для всїх як: за мїєр, ваги, час грошї і т. д.

Цїна сєї книжкї \$1.50, а в полотнїнїй оправї з золотїм вїтїсокєм \$2.00.

Хто ордерує 5 штук нараз даємо одєн даром.

Замовляйтє у Вїдавнїцтєва на вїразнїу адресу:

Ruska Knyharnia

850 MAIN ST. WINNIPEG, MAN. КАТАЛОГІ КНИЖОК ДАРОМ.

Dr. Richter's PAIN-EXPELLER.

Др-а Рїхтер-а всєспїлнїй ввїшнїй сєреднїк пошнєн бутї в медїцнїй шнїф-цї кождої фамїлїї.

Вїн протїгнє ревматїзм, пєд-гїру, бїль в бєздах та в клубовїх сєуставах і невралїїю.

Усєжє шнївидко в-ї болї та загвєрдїлостї сєустаїв і мїсїїв. Зна мєнїтайтє на вївїжнєна, хро-мїєстї і стовчєнї.

Скорїй лїк на прєстуду, інфлю-єнцу, бїль горла, загамованє вїдї-ху або тїжкє вїдїханє.

Запокрїбїтє абїрнїєтє ся матерїї і заплєно лєккїх. Вївлїчє бїль гїстїїв і зубїв.

Не дайтє ся ошукати. Правдї-вїй вїходїть ся в прєдставлєнїї тїт пудєлку. По 25 цєнтїв і по 50 цєнтїв фїзїцнїкїх в аптєкїх.

F. AD. RICHTER & CO.

American House,
74 - 80 Washington St.
New York, N. Y.

ЧИТАЙТЕ ЦІКАВІ КНИЖОЧКИ, якї можна набути в редакції „Роб. Народ“ за попереднім надїсланєм грошїй або стємплїв:

Як утїк Сїчїнськїй з Дїброви	10¢
Вїзїва червоної дружини	10¢
Кєлї лєкше будє	5¢
Що думають соціалїстї	10¢
Смєрть за 8-год. дєнь праці	5¢
Найновїше чудо в Чєнєстоховї	15¢
Злочин і злочннїцї	5¢
Оборонєць прєстїтуткї	5¢
Прїчтє про воду	5¢

адрес: „**ROBOTCHYJ NAROD**“
Box 3542 Sta B.
Winnipeg, Man.

СПЕЦІАЛЬНА ЗНИЖКА ЦІНИ

на всїх мужєськїх убранїх і черєвїках у **Goldsteina** через цїлий час вїстави на 842 Main St.

СПРАВОЗДАНЄ
Тов. ім. М. Сїчїнського за мїєсїяч червєнь.

Приходи:

Черєз Ів. Зазулякє, Дана, Sask.	\$10.30
Ількє Фїялка, Мопєssen, Ра.	50
Портрєтї	6.50
Члєнськї впїснї	1.00
Разом	\$18.30

Розходи:

Друкї	\$6.00
Дано дозорцям і органїзаторам на по-дорож	\$27.28
Разом	\$33.28

секр. Е. Володїн.

